

SZÁVAI ATTILA

A megoldóképlet

Galkovics nemrég a bíróság előtt vallotta be, hogy beteges hajlamok fűzik a számokhoz, titkolt perverziókat táplál bizonyos matematikai problémák irányában. Nem ezért volt a bíróságon, de elmondta, bár lehet, hogy csak ezzel akarta terelni a figyelmet. Többen látták már, hogy mikor buszon utazik a Galkovics, egy különös kis füzet fölé hajol, ceruzával dobol a száján, majd néha, meglepetés- és rajtaütés-szerűen leír néhány számot a kopott füzetlapra. Szorosan a többi szám közé. Talán valami zárnak a kombinációját találgatja, esetleg a világúr titkát akarja megfejteni. A kocsmában többeknek mesélt már erről az utóbbi, kialakulóban lévő tudományról. Ez szerinte egy új tudományág, sőt vadiúj diszciplína a filozófia peremvidékén, hogy a körülöttünk előforduló zajokból matematikát készítünk, aztán meg levonjuk a következtetést a világ nagy dolgait illetően.

Mivel a Galkovics akut politikus, a komolyabb döntések előtt legtöbb esetben kimegy a baromfiudvarra és figyel. Maga is meglepődött nemrég, mikor átszellemlülve hallgatta a szomszéd betonkeverő ritmikus morgását és a saját disznajai módszeres rőfögését. Amikből aztán egészen pontos előrejelzést adott arra vonatkozóan, milyen hosszú beszédet fog mondani az iskolaigazgató a hamarosan tartandó iskolai ünnepségen. A sikerén felbuzdulva a következő év privát politikai ötleteit is a ház körüli zajokból foganatosította. Miután a vasárnapi ebéd után csendre, és diszkrét, visszavonult emésztésre utasította a családot, kiült egy hokedlire a tyúkok közé, majd mélyen hallgatott, mint egy üres istálló. Hogy legyen, ami motiválja a szárnyasokat, frissen szedett gilisztákkal szórta körül magát, amiknek főbb jellemzőit és méreteit persze gondosan feljegyezte a noteszébe, jól jöhetnek a kukackoordináták, ha bizonytalanodik a politikai természet.

Állítólag bizonyos szakemberek már gyerekkorában megmondták a családnak: nagyon sajnálják, de előfordulhat, hogy a gyermek személyisége olyan, nem hétköznapi dolgok irányába tolódhat, hogy például: számok, vagy filozofikus gondolatok, esetleg politika, és semmiféleképpen ne erőltessek rá az általános és átlagos világot. Mert félt, hogy nem fog menni neki, és úgy elég nehéz jó politikusnak lenni, hogy tisztában van vele, annyit ér az élete valójában, mint egy lerágott csont, noha, ha filozofikusan járjuk körbe a kérdést, talán hús is kerülhetne a csontra. Ezt a szemészorvos mondta, miután megvizsgálta a békésen magában gügyögő négyéves Galkovicsot. Beszélni később tanult meg, mondta is a tanácselnök bácsi, hogy nem attól függ az ember, hogy mennyit beszél, hanem attól, hogy mit mond, majd kedvesen megpaskolta a cipője orrát bámuló kis Galkovics feje búbját. A család nem értette ezt pontosan, de bíztak abban, hogy az idő majd megold mindent, hiszen a kertben is minden megterem, hiába munkanélküli a fél rokonság.

Galkovics persze látott a számokon túlra is. Például szép, kifejező halmazokban tudta szemléltetni, hogy a vasárnapi misén elhangzott prédikáció milyen hatással lesz bizonyos falubeli személyek táplálkozási és tévénézési szokásaira. Ezeket később közvélemény-kutatással próbálta igazolni, noha egyesek szerint minden közvélemény-kutatás hazugság, hiába kérdezi meg az utcában mindenkitől, hogy nézte-e a tévét, és hogy mennyire.

A Galkovicsot csak a hullamosóként dolgozó barátja tudta úgy elfogadni, ahogy. Nem osztotta el kettővel azért, mert olyan, amilyen, sőt a kettőjük közötti viszonyt később a Galkovics már úgy rajzolta fel zsírkrétával a disznóól falára, hogy az elvont gondolkodás, az kettőjük közös többszöröse. Minél inkább így lett, annál inkább távolodott el Galkovics a korábban megélt világtól. És annál inkább lett politikus, annál inkább kezdett elváltozni sokak szemében, akik korábban még komoly reményeket fűztek annak irányába, hogy egyszer olyannak fogja látni a Galkovics a világot, amilyen az valójában. De nem. Ezt olykor a szemére is vetették, de Galkovics csak matematikai példákat tudott sorolni ezzel kapcsolatban, olyanokat, hogy:

Két mennyiség kapcsolatát egyenes arányosságnak mondjuk, ha az egyik mennyiséget akárhányszorosára változtatva a másik mennyiség is ugyanannyiszorosára változik. Bólogatva nézte a cipője orrát, mélyen átérezve a kinyilatkoztatás lényegét és súlyát.

Mikor a városvezetés megbízta, hogy rukkoljon elő valami szép beszéddel a közelgő városi megemlékezésre, akárhogy biztatta őt a család, akármennyire szeretne volna úgy kifejezni magát, hogy mindenki megértse: csak táblázat formájában tudta megfogalmazni az ünnepség alapjául szolgáló történelmi esemény szükségességét és hatását például a virágkötészeti trendekre. Mivel a falu nem szokta ennyire a számokat, nem választották meg, amit aztán gyakran Galkovics szemére vetett a rokonság. Legutóbb a nagynéni mondta neki, hogy látod, fiam, aki túl sokat számít, az előbb utóbb maga számolódik ki, oszt lesheti az eredményt. Erre annyit felelt a cipője orrát néző Galkovics, hogy negatív vagy, vigyázz, mert gyököt vonok belőled. A pszichológus javaslatára beírták egy társkeresőbe, hogy térjen vissza belé a közérzet, de miután meghallották, hogy azt mondja a menyasszonyjelöltnek a tyúkudvar közepén, hogy szép vagy, mint egy pozitív egész számsor, elhallgattak. Azóta hallgatnak, mint egy megoldatlan másodfokú egyenlet. Keresik a megoldóképletet.

